

DIMITRIE CANTEMIR

DESCRIEREA MOLDOVEI

Dimitrie
CANTEMIR

DESCRIEREA MOLDOVEI

TABEL CRONOLOGIC

- 1673 La 26 octombrie, se naște Dimitrie, cel de-al doilea fiu al lui Constantin Cantemir, serdar, și al Anei, după numele de fată Bantăș. Viitorul domn al Moldovei, tatăl, provenea dintr-o viță de răzeși din ținutul Fălciiului. Femeie distinsă și cultă, mamă-sa era nepoata doamnei Anastasia, nevasta lui Duca-vodă. Celebrul cărturar va purta numele nănașului său, Dumitrașco Cantacuzino, domnul din acea vreme al țării. Tot în acest an, conștient de misiunea sa și de necesitatea introducerii limbii române în biserică, mitropolitul Dosoftei tipărește la Uniev Psaltirea în versuri.
- 1678 Decedează mama lui Antioh și a lui Dimitrie Cantemir. Tronul Moldovei este ocupat de către Gheorghe Duca pentru a treia oară. Domnitorul îl trimite pe Cantemir capucinul (ca reprezentant) al său pe lângă Înalta Poartă.
- 1685 La 15 iunie, Cantemir cu ajutorul domnului Țării Românești, Șerban Cantacuzino, urcă la tronul Moldovei, luând numele de Constantin. Domnul încredințează educația fiilor săi cărturarului grec Ieremia Cacavelas. Dimitrie va învăța greaca, latina și slavona. Miron Costin, preocupat de originea poporului român și de continuitatea elementului roman în Dacia, scrie monumentală sa operă De neamul moldovenilor, din ce țară au ieșit strămoșii lor.
- 1688 La vîrsta de 15 ani Dimitrie este trimis ostatec de către tatăl său în capitala Imperiului Otoman, unde studiază la Academia Patriarhiei Ortodoxe, bucurându-se de profesori renumiți prin „pietatea și știința lor“. Aici vine în contact cu literaturile clasice și cu filosofia neoaristotelică. De unde și orientarea substantială a spiritului său creator spre preocupările științifice. De remarcat de asemenea că Tânărul principe, paralel cu aprofundarea cunoștințelor în domeniul limbilor greacă, latină și slavonă, învață totodată limbile turcă, arabă și persană. În același rând se aprofundează în studiul istoriei, folclorului și a muzicii turcești. Prin aceasta Dimitrie Cantemir devine de fapt primul nostru orientalist. Are loc un eveniment epocal în cultura română și în istoria limbii române: se tipărește Biblia de la București, fapt pentru care a manifestat o deosebită grijă Șerban Cantacuzino.

- În ziua de 26 octombrie se stinge din viață domnul Țării Românești. Tronul țării va fi ocupat de Constantin Brâncoveanu, nepotul lui Șerban Cantacuzino și dușmanul Cantemireștilor.
- 1690 Constantin Cantemir, în speranța apariției unui concurs de împrejurări favorabile de eliberare a țării de sub jugul turcesc, încheie la Sibiu un tratat secret de alianță între Moldova și Curtea de la Viena.
- 1691 Ioan Sobieski, regele Poloniei, intră în vara acestui an, cu oștirea sa în Moldova, ocupând partea de nord. Rezistența dărză opusă de o mână de oșteni dușmanului devine legendară. Frații Costin, Velicico hatmanul și Miron cronicarul, fiind acuzați de trădare, sunt decapitați din porunca lui Constantin Cantemir. Reîntors de curând în țară, beizadeaua Dimitrie asistă la execuția lui Velicico. După aceea domnul va regreta mult acest sacrilegiu pus la cale de către Iordache Ruset. Ruseștești de aici încolo detin conducerea Moldovei.
- 1693 La 13 martie, Constantin Cantemir moare. Boierii îl aşază în scaunul liber al țării pe Dimitrie. Din cauza intrigilor și a banilor lui Brâncoveanu îi este refuzată confirmarea Porții, fapt care îl face, după trei săptămâni de domnie, să reia drumul Constantinopolului.
- 1695 O dată cu mazilirea lui Constantin Duca, pe tronul Moldovei urcă Antioh Cantemir. El se va afla la domnie până în toamna anului 1700. Dimitrie în acest timp este reprezentantul (capucăheia) domnului la Poartă.
- 1679 Principele moldovean asistă la Zenta la înfrângerea tragică a armelor turcești de către oștile austriece conduse de Eugen de Savoia.
- 1698 La Iași apare prima lucrare a lui Dimitrie Cantemir Divanul sau Gâlceava Înțeleptului cu lumea, sau Giudețul sufletului cu trupul în grecește și în românește.
- 1699 Aflat pentru scurtă vreme în Moldova, Dimitrie se căsătorește cu fiica lui Șerban Cantacuzino, Casandra. Astfel capătă o motivare temeinică și gândul nestrăin până atunci de a ocupa scaunul Țării Românești. De unde, temerile și dușmânia lui Brâncoveanu ating punctul culminant.
- 1700 Antioh Cantemir, în urma intrigilor și a banilor lui Brâncoveanu, este mazilit. Domnul este înlocuit cu Constantin Duca. Dimitrie se stabilește la Istanbul. Împreună cu familia, ocupă casa construită după propriile lui planuri. Antim Ivireanul scoate la Snagov Floarea darurilor. Tot în acest an este întemeiată Academia de Științe de la Berlin, membru al căreia va fi ales în 1714 și la „comanda“ căreia va scrie ulterior celebră sa operă Descrierea Moldovei.
- 1700—1705 Cantemir în această perioadă de mare efervescentă creatoare scrie următoarele opere: *Sacrosanctae scientiae indepin-*

— Descrierea Moldovei —

- gibilis imago (Imaginea științei sacre cu neputință de zugrăvit), Compendiolum universae logices institutionis (Compendiu despre sistemul logicei generale), Ioannis Baptistae van Helmont, Physices universalis doctrina (Învățătura generală despre fizică a lui I. B. van Helmont), Tarifu ilmi musiki ala vegni maksus (Explicarea muzicii teoretice pe scurt) și Istoria ieroglifică. Ele marchează trecerea autorului de la preocupările de natură speculativă la cele cu un pronunțat și preponderent caracter sociopolitic.
- 1703 Constantin Duca este mazilit. Cu sprijinul Ruseștilor și al lui Brâncoveanu, Mihai Racoviță se urcă în scaunul domnesc al Moldovei.
- 1705 Antioh Cantemir ocupă pentru a doua oară tronul Moldovei. Preocupat de gândul de a se îndepărta de Rusești, domnul încearcă să se împacă cu Costinești. În acest scop îl numește vornic pe Nicolae Costin, fiul cronicarului. Relațiile dintre frații Antioh și Dimitrie devin foarte reci.
- 1709 Conducătorul Petru cel Mare, armata rusă obține o mare victorie la Poltava contra oștirilor suedeze, comandate de Carol al XII-lea.
- 1710 Noiembrie Dimitrie Cantemir urcă la tronul Moldovei. Ion Neculce, vestitul cronicar de mai târziu, devine omul de încredere al domnului.
- 1711 Aprilie La Luck se încheie un tratat de alianță între Moldova și Rusia. Potrivit lui, Rusia se angajează să-l ajute pe D. Cantemir în lupta pentru lichidarea suveranității turcești.
La 20 mai Cantemir îi cheamă pe moldoveni, printr-o proclamație, să se ridice cu armele împotriva dominației turcești.
În seara zilei de 23 iunie, Petru cel Mare, țarul Rusiei, sosete la Iași, primit fiind cu multă căldură de către boieri și poporul de rând.
8—12 iulie În bătălia de la Stănești armatele turcești învingând oștirile aliate ale celor două state. D. Cantemir se refugiază în Rusia, stabilindu-se în Tînutul Harkovului. Țarul rus îi conferă titlul de „prealuminat principé al Rusiei“.
- 1713 Moare Casandra, soția lui D. Cantemir, în vîrstă de treizeci de ani.
- 1714 D. Cantemir este ales membru al Academiei din Berlin.
La 15 august, Constantin Brâncoveanu și cei patru fii ai săi sunt decapitați din ordinul sultanului Ahmed al III-lea.
- 1714—1716 Foarte rodnica sub raport științific și literar, perioada dată e remarcabilă pentru D. Cantemir prin scrierea lucrărilor: Monarchiarum physica examinatio (Interpretarea naturală a monarhiilor), Descriptio Moldaviae (Descrierea Moldovei), Incrementa atque decrementa aulae othomanicae (Creșterea și descreșterea Curții Otomane), Vita Constantini Cantemirii (Viața lui Constantin Cantemir) și Sistema religiei mahomedane.
- 1717 Începe lucrul la cea mai erudită creație a sa intitulată Hronicul vechimii a romano-moldo-vlahilor. Istoria românilor în această

- lucrare de sinteză este tratată și examinată într-un context universal împunător.
- 1719 Peste şase ani de la trecerea în nefință a Casandrei, D. Cantemir se recăsătorește la Moscova cu Tânără principesă Anastasia Trubețkoi, avându-i ca nași pe țar și pe țarină.
- 1721 La 20 februarie D. Cantemir, printr-un ucaz al lui Petru cel Mare, este numit „consilier secret și membru al Senatului“.
- 1722 D. Cantemir îl însoțește pe țar, în calitate de specialist în problemele Orientului, în compania sa împotriva Persiei.
- 1723 La 21 august D. Cantemir intră în lumea celor drepti.
- 1769—1770 Beschreibung der Moldau, în „A. F. Büching's Magazin für die neue Historie und Geographie“, 2 vol, Hamburg, 1769—1770.
- 1771 Historisch-geografisch und politische Beschreibung der Moldau, nebst dem Leben des Verfassers und einer Landkarte, Frankfurt und Leipzig.
- 1789 Istoriceskoe, geograficeskoe i politiceskoe opisanie Moldavii v jizni socinitelia, s nemet'kogo perevēl Vasili Levšin, Moscova.
- 1825 Scrisoarea Moldovei, de Dimitrie Cantemir, domnul ei (traducere de banul Vasile Vârnava) — Monastirea Neamțul.
- 1851 Descrierea Moldovei. Prezentare din viața Printului Dimitrie Cantemir de C. Negruzzi. Ediția a II-a, Iași.
- 1868 Scrisoarea Moldovei (Reeditată la anul 1868 de către T. Boldur Lățescu) — Iași.
- 1872 Descrierea Moldovei (traducere de A. Papu Ilarian și Iosif Hodoș) — în Operele principelui Demetru Cantemir, tipărite de Societatea Academică Română, vol. I, II, București.
- 1909 Descrierea Moldovei în colecția „Biblioteca pentru toți“, nr. 507, București.
- Descrierea Moldovei (cu o notiță introductivă de Miron Niculescu), în „Biblioteca Soec“, nr. 10-11, București.
- 1923 Descrierea Moldovei. Traducere de Giorghe Pascu. Ediția a II-a revăzută și completată cu indice, 1938.
- 1942 Descrierea Moldovei (traducere de Gh. Adamescu), București.
- 1956 Descrierea Moldovei (traducere de P. Pandrea cu o prefacă de acad. C. I. Gulian) — E.S.P.L.A. „Biblioteca pentru toți“. Reeditări ale respectivei traduceri au urmat în 1961, 1965, 1967, 1973, 1976, 1981.
- 1973 Descrierea Moldovei. Traducere de Gh. Guțu, Editura Academiei Române, București. Lucrarea este însoțită de o Introducere, semnată de Marina Holban, de un comentariu istoric de N. Stoicescu, de un studiu cartografic, aparținând lui Vintilă Mihăilescu, de un Indice întocmit de Ioana Constantinescu și de o notă asupra ediției de D. M. Pippidi.